

[Køpke Christensen]

ringen i efteråret 1989, der skulle fremtrylle det nødvendige antal lære- og praktikpladser, har åbenbart ikke været medvirkende til, at regeringspartierne Venstre og Konservative støtter L 107. Det er et lovforslag, der går ud på en ændring af Arbejdsgivernes Elevrefusion og har til hensigt at forhøje AER-bidraget. At Venstre og Konservative nu tager afstand fra dette forslag, hilser Fremskridtspartiet selvfølgelig velkommen.

Efter aftalen i august 1989 mellem Socialdemokratiet og regeringen blev der senere ved aktstykket i Finansudvalget frigivet 100 mio. kr. af AER's kassebeholdning. De 100 mio. kr., der blev taget fra kassen, skulle bruges til ekstra praktik- og lærepladser i erhvervslivet. Herudover er der søgt fremskaffelse af yderligere 2.000 i kommunerne, amterne og i staten.

Jeg kunne fristes til at spørge hr. Klaus Hækkerup, hvad der efter hans mening konkret er sket med hensyn til denne indsats fra regeringen og Socialdemokratiet. Hvor mange ekstra pladser blev det til i efteråret 1989, hr. Klaus Hækkerup?

Som sagt blev der brugt 100 mio. kr., og derfor vil det være af interesse for mange at få at vide, hvad der kom ud af disse penge.

Vi har mange fonde på arbejdsmarkedet. Til disse fonde tvangsindbetales der bidrag fra lønmodtagere og arbejdsgiverne. Disse bør efter Fremskridtspartiets opfattelse afskaffes. ATP, LD, AUD og det, som vi i dag her taler om, AER, er produktionsfordyrende omkostninger efter vores opfattelse.

Når vi ser på Lønmodtagernes Garantifond, er vi dog af den opfattelse, at den bør bevares i en eller anden form. Efter Fremskridtspartiets opfattelse er der ikke behov for yderligere byrder over for erhvervslivet og dermed de danske virksomheder.

Man kan efterhånden betegne det danske erhvervsliv som et erhvervsliv, der går på krykker. På den ene side pålægger vi det økonomiske byrder for derefter at give det erhvervsstøtte. Dette virker fuldstændig grotesk. Erhvervslivet skal have vilkår, så det kan klare sig selv uden erhvervsstøtte. Vi må tilstræbe bedre konkurrencevilkår. Det er her, vi må sætte ind over for at få flere i beskæftigelse, ikke kun unge under uddannelse, men så sandelig alle aldre af lønmodtagere.

L 107 har til formål at presse virksomhederne til at antage unge i lære, og dette uanset om der i den enkelte virksomhed er brug for flere beskæftigede eller ej.

Hvis vi ser på den offentlige sektor, ser det også mærkeligt ud, at man bare vil skubbe på stat, amter og kommuner for at tage flere i lære.

Spørgsmålet er herefter, om de øvrige ansatte i den offentlige sektor skal ud i arbejdsløshed, eller om arbejdstempoet bare skal sættes ned.

Når der er et vist antal arbejdstimer, uanset om det er på en privat arbejdsplads eller en offentlig arbejdsplads, skal der x antal ansatte til for at opfylde arbejdspladsens behov. Derfor vil den logiske konsekvens af at presse unge ind på arbejdspladser blive arbejdsløse blandt de uddannede på arbejdspladserne. Det er selvfølgelig uacceptabelt for Fremskridtspartiet.

Dette forslag er på sin vis en del af vor uddannelsespolitik. For at undgå fejlinvesteringer, samtidig med at man hele tiden bør være op to date med hensyn til at følge med i den store udvikling, der foregår i øjeblikket på det internationale plan, må det være yderst vigtigt, at Christiansborg og den offentlige sektor blander sig så lidt som muligt og overlader det til brancherne, herunder arbejdsgiverne og fagforeningerne, at løse problemerne.

Det er disse parter, der selv skal finde ud af, hvorledes man hele tiden er i front, idet det vil blive stift og bureaukratisk, jo mere vi får det offentlige system ind i billedet. Derfor bliver det mere svært at ændre via lovgivning.

Fremskridtspartiets klare filosofi over for dette forslag er, at vi ikke ønsker at lave presionspolitik over for arbejdsgiverne, kommunerne, amterne og staten, så de mere eller mindre tvinges til at beskæftige lærlinge.

For det private erhvervsliv skal der skabes flere lære- og praktikpladser ad naturlig vej, ved at der som sagt gives dem mulighed for større produktion igennem en lettelse af virksomhedernes byrder.

Det, der i dag er brug for over for det private erhvervsliv, er, at konkurrenceevnen bliver bedre. Fremskridtspartiet ser selvfølgelig gerne flere i beskæftigelse, både af uddannede og i lære- og praktikpladser, men for at dette kan ske, nytter det ikke mere eller mindre at presse arbejdsgiverne til at hæve arbejdsgivernes beløb til elevrefusionen.